

РЕШЕНИЕ

№ 3529

гр. София, 24.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разглежда докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110206031 по описа за 2022
година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на К. Х. В., ЕГН *****, чрез адв. И. З. от
САК, против Наказателно постановление № СО-Т-К-19-10-291/07.10.2019г.,
издадено от заместник - кмет на Столична община, с което на основание чл.
36 ал. 2 вр. чл. 35 ал. 3 от Наредбата за реда и условията за извършване на
търговска дейност на територията на Столична община /Наредбата,
НРУИТДТСО/ на жалбоподателя е наложено административно наказание
"глоба" в размер на 200, 00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 26 т. 1 от
Наредбата.

Със срочно подадената жалба се претендира отмяна на наказателното
постановление поради неправилно приложение на материалния закон и
нарушения на процесуалните правила. Изтъква се, че в НП не е посочено, че
заетата от жалбоподателя площ, е публична общинска собственост. Навежда
се, че не е установено, че жалбоподателят е извършвал търговия на открито,
както и че наказващият орган не е изследвал обстоятелството дали
жалбоподателят действа като физическо лице или като управител на
юридическо лице, в който случай следвало да се ангажира имуществената
отговорност на юридическото лице. Изтъква се, че жалбоподателят няма
качеството "търговец", поради което не е субект на нарушението по чл. 26 т. 1
НРУИТДТСО. По изложените съображения се претендира отмяна на
наказателното постановление.

Производството пред Софийския районен съд е второ по ред, след като

с решение № 3115 от 09.05.2022г. по КНАХД № 1968/2022г. на АССГ, ХХ касационен състав, е отменено решение от 21.01.2022г. по НАХД № 3372/2020г. по описа на СРС, НО, 97 състав и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

В съдебно заседание жалбоподателят К. В., редовно уведомен, не се явява. Не се явява и упълномощеният му представител адв. И. З. от САК, също редовно призована.

Наказващият орган - заместник - кмет на СО, редовно уведомен, се представлява от юрк. Мария Павлова, която пледира наказателното постановление да бъде потвърдено. Счита, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Намира, че материалният закон е приложен правилно и от събраните доказателства се установява извършването на нарушението, както от обективна, така и от субективна страна. Изтъква, че жалбоподателят има качеството "търговец" по см. на § 3 т. 3 ДР на НРУИТДТСО, поради което е субект на нарушението по чл. 26 т. 1 НРУИТДТСО. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.06.2019г. около 19.30 часа жалбоподателят К. Х. В. се намирал в гр. София, район "Триадица", на ъгъла на бул. "Патриарх Евтимий" с бул. "Витоша" до метростанция НДК и от специализирани метални колички продавал варена, печена царевица и захарен памук, като заемал около 2 кв. метра площ, публична общинска собственост. Свидетелката В. Х. - И. - служител в Столичен инспекторат към Столична община, заедно със свидетелката Н. Б. С. - старши инспектор в Столичен инспекторат към Столична община, извършили проверка на жалбоподателя, като изискали да представи документи във връзка с извършваната от него дейност. Жалбоподателят К. В. не представил разрешение за ползване на място за извършване на търговия на открито, издадено от кмета на район "Триадица". Свидетелката Н. Б. С. съставила АУАН № 19-10-291/05.06.2019г., с който повдигнала против жалбоподателя административнонаказателно обвинение за извършено нарушение на чл. 26 т. 1 НРУИТДТСО - затова, че извършва търговия на открито, като при поискване не представя разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район "Триадица". Актът бил съставен в присъствието свидетелката В. Х. - И. и на жалбоподателя, който го

подписал без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН на 07.10.2019г. Дончо Барбалов - заместник - кмет на Столична община издал атакуваното наказателно постановление № СО-Т-К-19-10-291/07.10.2019г., с което на основание чл. 36 ал. 2 вр. чл. 35 ал. 3 от Наредбата на жалбоподателя било наложено административно наказание "глоба" в размер на 200, 00 лева за нарушение на чл. 26 т. 1 от Наредбата.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: показанията на свидетелите Н. Б. С. и В. Х. - И., както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК – заповед № СО-РД-09-2540/12.12.2014г. на кмета на СО, заповед № СО-РД-09-567/20.06.2013г. на кмета на СО, заповед № РД-09-2027/29.11.2011г. на кмета на СО, длъжностна характеристика за длъжността "старши инспектор" към СИ, АУАН № 19-10-291/05.06.2019г., НП № СО-Т-К-19-10-291/07.10.2019г., справка от ТРРЮЛНЦ по партидата на "Никси 15" ЕООД.

Съдът се довери на гласните доказателствени средства - показанията на свидетелите Н. С. и В. Х. - И., които прецени като последователни, еднопосочни, непротиворечиви и съответни на писмените доказателства. От показанията на двете свидетелки се установяват обстоятелствата на извършената проверка и констатациите от същата. И двете свидетелки заявяват, че са наблюдавали жалбоподателя и са възприели, че той извършва продажби на варена, печена царевица, както и на захарен памук, като са напълно еднопосочни и в показанията си, че при поискване въззивникът не им е представил разрешение за ползване на място за извършване на търговия на открито, издадено от кмета на район "Триадица".

Съдът кредитира и писмените доказателства, които прецени като последователни, еднопосочни и съответни на гласните такива.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 34 ал. 3 НРУИТДТСО предвижда, че проверки по спазване разпоредбите на Глава III от Наредбата /"Търговия на открито върху терени общинска собственост. Ред и условия за ползване на място за

разполагане на подвижни съоръжения пред стационарни обекти.“/ се извършват от служители на Столичен инспекторат, които при осъществяване на контролните си правомощия имат право да съставят актове за установяване на административни нарушения /чл. 35 ал. 1 т. 4 от Наредбата/. Така свидетелката Н. С., заемаща към датата на съставяне на АУАН длъжност "старши инспектор" към Столичен инспекторат, разполага с материална и териториална компетентност за съставяне на актове за установяване на нарушения по Глава III НРУИТДТСО. Наказателното постановление е също издадено от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Съгласно чл. 35 ал. 3 от Наредбата вр. чл. 22 ал. 5 ЗМСМА наказателните постановления за нарушения разпоредбите на Наредбата се издават от кмета на Общината или от негов заместник. Обжалваното наказателно постановление е издадено от Д. Барбалов - заместник - кмет на Столична община, оправомощен по силата на Заповед № РД-09-2027/29.11.2011г., издадена от кмета на Столична община.

АУАН е съставен в деня на проверката, респективно - на извършване и установяване на нарушението, а наказателното постановление е издадено в срока по чл. 34 ал. 3 ЗАНН.

Актът за установяване на нарушението е съставен при спазване изискванията на чл. 40 и чл. 43 ЗАНН - в присъствието на един свидетел, който е очевидец на извършване на нарушението, и на жалбоподателя. Подписан е от съставителя, свидетеля по акта и жалбоподателя. Предявен е за запознаване на жалбоподателя и му е връчен препис от акта.

АУАН и НП имат съдържанието съответно предвидено в чл. 42 ал. 1 ЗАНН и в чл. 57 ал. 1 ЗАНН, като както в акта за установяване на нарушението, така и в наказателното постановление, и то при пълна идентичност са описани нарушението, обстоятелствата по извършването му и е посочена нарушената разпоредба, която кореспондира с фактическото описание на нарушението. Противно на доводите в жалбата, както в АУАН, така и в НП е посочено колко е била заетата от жалбоподателя площ и че същата е публична общинска собственост.

Съдът намери и че правилно е приложен материалният закон. Съгласно чл. 26 т. 1 НРУИТДТСО при извършване на търговия на открито търговецът е длъжен да представи при поискване от контролните органи

разрешение за ползване на място, издадено от кмета на района на територията, на който се извършва дейността. Търговия на открито съгласно чл. 19 от Наредбата е търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари, площади, улични платна и други. От гласните и писмените доказателства се установява по несъмнен начин, че на 05.06.2019г. около 19:30 часа в град София, район "Триадица", на ъгъла на бул. "Витоша" и бул. "Патриарх Евтимий", до метростанция НДК жалбоподателят К. Х. В. е извършвал търговия на открито, като от специализирани метални колички е продавал варена и печена царевица, както и захарен памук, като е заемал около 2 кв. метра площ, публична общинска собственост и при поискване от контролните органи - инспектори при Столичен инспекторат към Столична община, не е представил разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район "Триадица", с което е нарушил чл. 26 т. 1 от Наредбата.

Нарушението е осъществено чрез бездействие - като е бил длъжен да представи на контролните органи разрешение за ползване на място за извършване на търговия на открито, жалбоподателят не го е сторил.

Въззивникът е осъществил нарушението при пряк умисъл, като е съзнавал общественотоопасния характер на бездействието си - че не представя на контролните органи изискуемото се разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район "Триадица".

Неоснователни са всички възражения в жалбата както за недоказаност на нарушението, така че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя като физическо лице. От показанията на свидетелите С. и Х. - И. се установява, че свидетелките са наблюдавали жалбоподателя и са възприели, че той извършва продажби на варена, печена царевица и захарен памук. Доколкото гласните доказателствени средства са източник на преки доказателства за факта на извършваната търговска дейност, то съдът не споделя оплакванията на въззивника за недоказаност на нарушението. От показанията на разпитаните свидетели са събрани достатъчно при това категорични и еднопосочни доказателства, че въззивникът е осъществявал търговия на открито по см. на чл. 19 НРУИТДТСО.

Субект на нарушението по чл. 26 т. 1 НРУИТДТСО е "търговецът" по см. на § 3 т. 3 от ДР на Наредбата. Разпоредбата на § 3 т. 3 от ДР на Наредбата

препраща по отношение на дефиницията за "търговец" към легалната дефиниция, дадена в § 13 т. 2 ДР на Закона за защита на потребителите, според която "търговец" е всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка. Разпоредбата на чл. 36 ал. 2 от Наредбата предвижда в случаите на нарушение на чл. 26 от Наредбата да се ангажира административната отговорност на виновните лица, едноличните търговци и юридическите лица. Санкционната разпоредба на чл. 36 ал. 2 от Наредбата предвижда възможността за ангажиране на отговорността както на физически, така и на юридически лица и ЕТ. Административнонаказателната отговорност на физическите лица следва да се ангажира тогава, когато извършват търговия от свое име и за своя сметка в нарушение на изискванията на Наредбата. Неоснователно е възражението, че жалбоподателят е извършвал дейността в качеството си на управител на "Никси 15" ЕООД, поради което е следвало да се ангажира имуществената отговорност на юридическото лице. Съдът намери, че в случая правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на въззивника като физическо лице и търговец по см. на § 3 т. 3 ДР на НРУИТДТСО. Макар в административнонаказателното производство да не е предвидена преклузия за възраженията на жалбоподателя и представянето на доказателства, преценката за тяхната достоверност не може да се извърши встрани и без да се държи сметка за момента, в който те са наведени за първи път. В настоящия свидетелите С. и Х. - И. заявяват, че по време на проверката жалбоподателят В. не е споменавал, че извършва дейност от името и за сметка на юридическо лице. Такива възражения жалбоподателят не е навел и при съставяне на АУАН, нито в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН. При всички случаи жалбоподателят би следвало да има съзнанието, че извършва търговия на открито от името и за сметка на юридическото лице, чийто управител е, и не е имало пречка да посочи това обстоятелство при съставяне на АУАН или в тридневния срок за възражение. Вместо това обаче възражението в този смисъл е наведено за първи път едва с жалбата срещу наказателното постановление, поради което и съдът не го възприе.

Нарушението не е маловажно, тъй като обществената му опасност не е

по-ниска от тази на останалите нарушения от този вид. На следващо място - от показанията на свидетелката Х. - И. се установява, че и в други случаи по отношение на жалбоподателя са били съставяни актове за установяване на нарушения по чл. 26 т. 1 НРУИТДТСО, но очевидното горното не го е мотивирало да спазва установения посредством подзаконовия нормативен акт ред за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. Упоритостта на жалбоподателя В. в нарушаване на установения ред за извършване на търговска дейност сочи на по-висока, а не на по-ниска степен на обществена опасност на нарушението.

Разпоредбата на чл. 36 ал. 2 от Наредбата предвижда, че за нарушения на чл. 26 от Наредбата на виновните лица се налага глоба в размер от 100, 00 до 1000, 00 лева. Наложена на жалбоподателя глоба е индивидуализирана в размер над и все пак близък до минималния такъв. Съдът намира, че правилно предвид данните и за други нарушения наказващият орган е наложил на жалбоподателя административно наказание в размер над минималния. Така определеният размер на глобата е съответен на обществената опасност на нарушението и би осигурил постигане на целите по чл. 12 ЗАНН.

По изложените мотиви съдът намери, че жалбата не е основателна и наказателното постановление следва да се потвърди.

При този изход на производството и на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН право на присъждане на разноси има наказващият орган, каквато претенция е заявена в съдебно заседание. По аргумент от разпоредбата на чл. 226 ал. 3 АПК при връщане на делото за ново разглеждане съдът следва да се произнесе и по разноските в касационното производство. В настоящия случай обаче в производството по НАХД № 3372/2020г. по описа на СРС и по КНАХД № 1968/2022г. на АССГ от страна на наказващия орган не е заявена претенция за присъждане на разноси. Като взе предвид, че съдебното производство пред настоящата инстанция е приключило в едно съдебно заседание, както и фактическата и правна сложност на делото, съдът счете, че юрисконсултското възнаграждение, което въззивникът следва да заплати на въззиваемата страна за процесуалното представителство на последната, следва да е в минималния, предвиден в разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, размер, а именно 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 вр. ал. 9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СО-Т-К-19-10-291/07.10.2019г., издадено от заместник - кмет на Столична община, с което на основание чл. 36 ал. 2 вр. чл. 35 ал. 3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община на К. Х. В., ЕГН *****, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200, 00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 26 т. 1 НРУИТДТСО.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН К. Х. В., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична община, с адрес: гр. София, ул. "Московска" № 33, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____